Schrøder anbefalede Forslaget ikke blot med varme, men ogsaa med besindige og vægtige Ord. Det var ikke Meningen, sagde han, at omordne det fri Fattigvæsen, men kun at gjøre den bestaaende Indretning noget mere frugtbringende, end den allerede er. Forslagsstillernes Tanke havde været, at, hvis Kvinderne blev dragne stærkt med ind i den frivillige Omsorg for de fattige, vilde det føre til, at der blev mere at raade med, og at det, der blev at raade med, blev *bedre anvendt.* Ved Siden af de Penge, som tilflyde „de fattiges Kasse", bliver der jo paa mange Maader udøvet stor privat Velgjørenhed, især ved Uddeling af Mad og Klæder. Ligesom det havde været Hovedsagen for Understøttelsesforeningen i Kjøbenhavn at lede disse spredte Gaver ind i et regelmæssigt Løb, saa de virkelig kunde komme saadanne til gode, hvis Forhold man havde undersøgt, saaledes haabede man, at, hvis man paa Landet fik trukket Kvinderne med ind i den frivillige Fattigunderstøttelse, da vilde de, gjennem hvis Hænder den væsentligste Hjælp med Mad og Klæder gaar, lade det komme en fælles ordnet Virksomhed til gode. „Det er altsaa", udtalte Hr. Schrøder. „det praktiske Hensyn, hvorfor jeg vil anbefale denne Lov, at den vil give den frivillige Fattigunderstøttelse paa Landet *flere* Midler i Hænde. Dernæst tror jeg ogsaa, at, naar Kvinderne fik Del i Anvendelsen deraf, vilde disse Gaver stedes bedre. Til Støtte for denne Antagelse henviser jeg til den Deltagelse, Kvinden har i Kjøbenhavns Understøttelsesforening og i Diakonissestiftelsens Fattigpleje. Hvad Kvinderne her have virket, er jeg ganske sikker paa, har været til stor Velsignelse. Vi vilde gjærne have, at man ude paa Landet skulde have den samme Hjælp af kjærlige og forstandige Kvinder som den, der paa mange Maader er bleven ydet her inde i den store Stad". Taleren sluttede med at sige, at her var ikke Tale om at give Kvinderne Rettigheder, men det Spørgsmaal, der stilledes, var, om Samfundet har Lov til at unddrage sig den Hjælp, som Kvinderne ganske sikkert kunde yde i Kampen mod al den Elendighed, som Armod og Sygdom kan bringe over virkelig arbejdsomme og brave Mennesker.

Det andet Forslag lød:

> Kvinder kunne, under de samme Betingelser som Mænd, vælges til Medlemmer af Skolekommissioner.

Ogsaa dette Forslag anbefaledes af Schrøder, der udtalte